

INTERVIEW Minke van de Ven-de Jong is de moeder van Nadia van de Ven. De 25-jarige Utrechtse werd op 1 oktober 2002 vermoord. Na vier jaar gaat het leven door, behalve voor moeder Minke.

Een tekening, foto's en filmpjes herinneren moeder Minke aan 'een prachtmeid' FOTO MARC VAN DER KORT

Moord op Nadia doet na vier jaar nóg pijn

Nabestaanden trekken aan kortste eind

ARD SCHOUTEN

Ik draag haar ring, haar ketting, haar horloge, gebruik haar agenda. Gewoon, dingen waar Nadia gelukkig mee was. Dat biedt troost.

„Dat iemand die je lief is wordt vermoord, gun ik niemand. Met zoiets kún je niet leven. Dat lukt alleen een beetje als je het verdringt en vaak stil staat bij de vele mooie momenten.

„Maar veelal overheerst het trieste. Dan zit ik in de trein en kan mijn tranen niet bedwingen. Zegt iemand: 'Maar mevrouw de zon schijnt, u hoeft toch niet te huilen?' 'Maar wél als je dochter is vermoord', zeg ik dan.

„Ze wilden me niet alle foto's laten zien van hoe Nadia aan de Weerdsingel is gevonden. Ik zag ze per ongeluk. Nadia wás bloed.

„Als je dan via via hoort dat haar ex-vriend zegt dat hij de moord op Nadia heeft afgesloten, doet dat enorm pijn. Zoiets sluit je niet af. De moord op Nadia doet pijn, pijn, pijn. En dat blijft.

„Ze was zo geliefd, en toch zie je dat iedereen verder gaat. Terwijl mijn andere dochter Lucinda en ik klap op klap hebben gekregen.

„Dat je dochter is vermoord, is nog maar het begin. Daders hebben veel meer rechten dan slachtoffers. Voor hen wordt alles betaald.

„Maar voor ons? Als je na een paar jaar terugkijkt, kom je tot de bittere conclusie dat je aan alle kanten wordt bedonderd.

„Door makelaars, door rechtsbijstandsverzekeringen, door bekenden, door de dader. Maar ook door zijn familie.

„Ze verkopen bezittingen, maar Pascal F. is zogenaamd een kale kip waar je niet van kunt plukken.

„Nu alle processen achter de rug zijn, hebben we nog niks gezien van de schadevergoeding die we volgens de uitspraak zouden moeten ontvangen.

„Terwijl drie rechtbanken hem hebben veroordeeld, en hij tijdens zijn detentie nog een appartement van de hand heeft gedaan. Waar het geld is? Geen idee. Aan dure advocaten uitgegeven?

„Het trieste is dat onze verzekering heeft nagelaten beslag te leggen op zijn bezittingen, terwijl dat wel had gekund. Dan had ik nu niet in de financiële sores zit.

„Dat kun je er ook niet bij hebben. Je hebt al zo ontzettend veel kosten.

Paspoort

Minke van de Ven-de Jong

Leeftijd: 62 jaar
Burgerlijke staat: weduwe

Woonplaats: Koog aan de Zaan
Opleiding: arts afgestudeerd 1985 aan de VU in Amsterdam. Daarvoor 14 jaar röntgenlaborante. Diploma diagnostiek, radiotherapie en de isitopenaantekening.

Loopbaan: Altijd gewerkt vanaf 17de. Vanaf 1986 praktijk als arts voor natuurgeneeskunde, consultatief arts. Lid ABNG-2000. (Artsenvereniging voor Biologische en Natuurlijke Geneeskunde)

Je dochter is vermoord, maar je moet wel zelf betalen om haar in Friesland te kunnen laten begraven. En zo is er zo ontzettend veel meer.

„Uiteindelijk komt het misschien zo ver dat ik mijn woning - waar Nadia en Lucinda zijn opgegroeid - moet verkopen.

„Ik durf er niet aan te denken. Als zelfstandig arts kán ik namelijk nauwelijks werken. Nadia missen vreet energie. Dan is het toch niet te veel gevraagd dat degene die dat op zijn geweten heeft over de brug komt? Of zijn familie?

„Al hebben ze door het betalen van dat geld maar even het besef wat je iemand aandoet. Er zijn zó veel momenten dat je denkt dat je knettergek wordt van verdriet, je gewoon echt niet verder wilt leven.

„Wat moet ik - mocht Lucinda me kleinkinderen schenken - tegen hen zeggen? Jullie tante Nadia is op beestachtige wijze vermoord? Dit gun je niemand. Als je je dan bedenkt dat hij als veteraan is teruggekomen uit Bosnië, en wat er nog meer getraumatiseerd terug gaat komen uit oorlogsgebieden; Nederland berg je maar!”

REAGEREN?

Wilt u reageren of heeft u andere opmerkingen:
gh.redactie@ad.nl

Kabouters gestolen van graven

ROTTERDAM

Bij de tuincentra vonden ze de kabouters en lantaarns te duur. Daarom besloot een Zwijndrechtse stel ze maar te gaan stelen. Van kindergraven.

Van Gouda tot aan Ridderkerk trok het tweetal langs de begraafplaatsen. Op een bepaald moment had de politie zoveel meldingen, dat de reputatie van het tweetal bij de meeste beheerders van begraafplaatsen bekend was. Daardoor kon het Zwijndrechtse stel op 19 oktober vorig jaar op de begraafplaats aan de Lagendijk in Ridderkerk op heterdaad worden betrapt met een grafornament onder de arm.

Bij het stel thuis in Zwijndrecht trof de politie de tuin vol met kabouters en lantaarns, die in zes maanden tijd van graven in Hendrik-Ido-Ambacht, Lekkerkerk, Gouda, Zwijndrecht, Ridderkerk en Alblasterdam gestolen waren.

Bij de politie bekende de 47-jarige Zwijndrechtse dat ze dol was op tuindecoraties, maar dat ze die bij de tuincentra te prijzig vond. Haar een jaar jongere vriend had geopperd kabouterbeelden en grafantaarns van begraafplaatsen te stelen. Vooral veel kabouters verdwenen van kindergraven, maar ook andere grafornamenten namen de twee mee in de twintig keer dat ze begraafplaatsen bezochten. „Het was of ik zelf door de grond zakte, toen ik bij het graf van mijn zootje kwam” zei een vader, die spullen van het graf van zijn 4,5 jaar oude overleden zoon kwijt raakte op begraafplaats IJsselhof in Gouda. „Het gaat niet om de kabouter, maar om het verstoren van een plek. Ik had ze wat aangedaan als ik het had gezien. Wat een verdriet. Ze moesten ze voor straf een jaar op een kinderbegraafplaats laten werken,” opperde hij in de rechtszaal. De politierechter veroordeelde de twee, die niet in de rechtszaal aanwezig waren tot het betalen van 250 euro aan de vader voor de geleden immateriële schade.

Officier van justitie Kardol sprak van een verbijsterend misdrijf. „Dit is een zeer laffe daad, waarmee ontzettend veel emotionele schade is veroorzaakt aan mensen, die toch al veel verdriet moeten verwerken.”

Tegen het stel, dat enkele dagen in voorarrest zat, eiste ze bij verstek een werkstraf van 180 uur, waartoe de politierechter hen ook veroordeelde.

Jongetje maakt smak uit raam van woning

LEIMUIDEN

Een 4-jarig jongetje uit Leimuiden is gisteren aan het einde van de middag uit het raam van een woning aan de Prunusstraatgevallen. Hij maakte een smak van 3,5 meter en liep daarbij onbekend letsel op.

Een traumateam heeft hem ter plaatse behandeld aan zijn verwondingen.

Vervolgens is hij met spoed per ambulance naar het LUMC in Leiden vervoerd.

Hoewel zijn toestand in eerste instantie zeer zorgwekkend leek, was het slachtoffer volgens een politiewoordvoerder 'licht aanspreekbaar' op het moment dat hij naar het ziekenhuis werd overgebracht.

Hoe het ongeval heeft kunnen gebeuren was gisteravond nog onduidelijk.